

Втечу од світу й дамся самоті

Василь Стус

Втечу од світу й дамся самоті,
заслуханий, мов кинута бандура
останнім бандуристом у степу.
Хай мною вишумовують вітри,
могили тужать і Дніпро далекий
в низькі баси всиляє хлюпіт свій.
І безоглядно-голі небеса
байдуже задивляються у деко,
а я скажу: то є Господній перст.
Немає ряду зроду-віку нам,
немає ряду. Ти живеш, як пустка,
утеклий світу, давшиись самоті.
Немає побратимів у степах,
ні жодної душі, котра б почула
цей зазив-прислухання, зазив-крик.